

[Knud Jespersen.]

folketing blev tvunget til at tage stilling til, hvad man vil gøre, og også peget på en saglig vej til, hvordan det kunne klares. Hvad er blevet følgen af de værdistigninger? Det er jo, at det er blevet dyrere at bo, dyrere at købe, at det virker som et pres på hele samfundets økonomiske politik, det virker som en magnet, for den likvide kapital man har, søger hen til jorden: det kan ikke betale sig at bygge skibe, og det gør det dyrere på alle måder for alle dem, der ingen fast ejendom har.

Som sagt mener vi, at det her ikke standser inflationen, men kan begrænse den. Vi har tillid til, at det vil virke, men ikke virke med 100 pct., og jeg vil henstille til folketinget, både dem, der har haft praktiske kritiske indvendinger, og dem med den positive holdning, at dette kommunisternes forslag kommer til både anden og tredje behandling. Jeg vil henstille, at det sker, sådan at man får afklaret, hvem det er, der vil bevare asociale tilstande omkring disse værdistigninger, og hvem der vil prøve at løse problemerne på en ny måde. Det er ikke socialisme, der ligger hverken i SF's eller i vores forslag. Forslagene har den samme tendens rettet mod det samme mål og er også ført stort set af den samme hånd, nemlig den bevæggrund, at man nu skal sikre, at det bliver billigere at bo, at man får mere gang i udviklingen og hold over landets økonomi. Jeg ved ikke, om folketinget mener, at dets værdighed og autoritet kan bevares, hvis man for tredje gang bare afviser et sådant forslag og siger, der er et komma, der står forkert, så pyt med de 1,5 mia kr., vi kan hente dér, pyt med de problemer, der ligger gemt deri, eller at det ikke er det mest velegnede forslag. Jeg vil gerne sige, at de, der påtager sig ansvaret for at forhindre, at dette forslag kommer til anden og tredje behandling, bør være forpligtet til at komme med et forslag, der er bedre, og hvis de gør det med det samme mål, støtter vi gerne, ligesom vi også støtter SF's forslag i denne sag.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Hr. Knud Jespersen stillede det spørgsmål — ja, først blev det stillet af hr. Kaj Hansen — hvor meget jeg troede vurderin-

gerne ville stige fra 15. til 16. alm. vurdering. Jeg kan ikke besvare det spørgsmål i dag. Jeg skal gerne under udvalgsarbejdet forsøge en vurdering på grundlag af den prisudvikling, der har fundet sted fra 15. alm. vurdering til i dag, og forsøge at vurdere også udviklingen i den kommende tid.

Jeg skal i den forbindelse sige, at det vel under indtryk af forslagernes karakter må have interesse også at få ind i en sådan vurdering, hvor meget af disse store beløb, der tales om, der svarer til den almindelige stigning i samfundet, og hvor meget der på dette område ligger ud over det. For sagen er jo den — og det gælder de bemærkninger, hr. Kaj Hansen gjorde omkring inflationsgevinster, der bliver belånt — at der jo efter forslagene her først bliver tale om at tinglyse en forpligtelse på det tidspunkt, hvor stigningen ligger ud over den almindelige prisstigning, den almindelige inflation i samfundet.

Jeg skal derudover kun gøre nogle bemærkninger til hr. Stetter, som stillede et spørgsmål og gav udtryk for den opfattelse, at der var et skred i socialdemokratiets holdning i denne sag. Det mener jeg ikke der er, hvis man sammenholder med de bemærkninger, der er blevet gjort af socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Hansen, den 11. april 1975, de står i Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 3302, og jeg vil gerne citere et kort stykke derfra. Hr. Ove Hansen sagde:

„Nu peger man på, at samfundet skal have en prioritet, efter at man har konstateret den virkelig reelle kapitalgevinst i form af en tinglysning, og jeg må sige, at de tanker, der ligger i forslaget her, er ikke ukendte for mig. Jeg synes, der er noget her, der virkelig giver grund til overvejelser, men jeg tror ligesom ministeren ikke, at lovforslaget, som det er udformet, er i stand til at løse problemet.“

Hr. Ove Hansen siger lidt senere i samme spalte:

„Men som sagt, vi erkender fra socialdemokratiets side, at der er et problem, og vi vil gerne være med til at undersøge det meget grundigt, for vi må erkende, at disse høje priser, der ofte må gives for ejendomme, er væsentligt medvirkende til at forøge og forstærke inflationen.“

Jeg tror, det er meget dækkende også for de bemærkninger, hr. Grünbaum gjorde